

ชื่องานวิจัย: ภาษากับความมั่นคงในชีวิต: กรณีศึกษาแรงงานพม่าในแขวงนครพิงค์
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัย: รองศาสตราจารย์สนธิ สัตโยภาส

ปีงบประมาณ: 2556

หน่วยงาน: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง "ภาษากับความมั่นคงในชีวิต: กรณีศึกษาแรงงานพม่าในแขวงนครพิงค์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทของภาษาต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคมของคนไทยและแรงงานชาวไทใหญ่ 2) เพื่อสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด ภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต: บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่ ให้กับแรงงานชาวไทใหญ่และคนไทยในแขวงนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ดังกล่าวว่ามีบทบาทและส่งผลต่อความมั่นคงในชีวิตของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยประยุกต์ร่วมกับวิธีการวิจัยและพัฒนาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด ภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต: บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด ภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต: บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ ดังกล่าว โดยลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และ แบบประเมินความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคล ในการเก็บข้อมูล แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะก่อนเก็บข้อมูล ได้แก่ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) ระยะสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด ภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต: บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่ และ 3) ระยะที่ 3 คือ นำหนังสือประสบการณ์ที่สร้างแล้วเสร็จไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือด้วยสูตร E1/E2 วิเคราะห์ระดับความมั่นคงในชีวิตและสังคม และวิเคราะห์หาระดับความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ ด้วยสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาบทบาทของภาษาต่อความมั่นคงในชีวิตและสังคม นั้น กลุ่มเป้าหมายชาวไทยเห็นว่าภาษามีบทบาทต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.83$) ภาษามีบทบาทที่ทำให้รู้สึกปลอดภัยในชีวิตประจำวัน ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ($\bar{x} = 4.83$) ส่วนบทบาทของภาษาที่ช่วยให้เกิดความรู้สึกมั่นใจในการเข้ารับบริการต่าง ๆ และทำให้เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามากขึ้น ($\bar{x} = 4.63$) เช่นเดียวกับแรงงานต่างด้าวชาวไทยใหญ่ที่เห็นว่าภาษามีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$) ภาษาทำให้รู้สึกปลอดภัยในชีวิตประจำวัน และกระบวนการในการเรียนรู้ภาษาทำให้สามารถนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้ ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ($\bar{x} = 4.75$) นอกจากนี้ยังเห็นว่าบทบาทของภาษามีความสำคัญในการสร้างความมั่นใจในการสื่อสารกับผู้อื่น ความรู้สึกมั่นใจ ในการเข้ารับบริการต่าง ๆ และทำให้เข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากขึ้น ในระดับมากที่สุดเท่ากัน ($\bar{x} = 4.69$) ส่วนผลการทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดภาษาเพื่อความมั่นคงในชีวิต: บทเรียนภาษาไทย-ไทใหญ่ กับกลุ่มเป้าหมายชาวไทยใหญ่ พบว่า การใช้หนังสือกับกลุ่มเป้าหมายชาวไทยใหญ่มีประสิทธิภาพกระบวนการและผลลัพธ์ (E_1 / E_2) เท่ากับ $87.80 / 86.67$ ส่วนกลุ่มเป้าหมายชาวไทยได้ประสิทธิภาพกระบวนการและผลลัพธ์ (E_1 / E_2) เท่ากับ $90.93 / 89.19$ สำหรับผลจากการประเมินความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ฯ พบว่า กลุ่มเป้าหมายชาวไทยใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.91$) ในขณะที่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.43$) และ ผลจากการประเมินความคิดเห็นต่อระดับความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคลพบว่ากลุ่มเป้าหมายชาวไทยใหญ่ความคิดเห็นต่อระดับความมั่นคงของมนุษย์และสังคมส่วนบุคคลของตนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$)

Abstract

The research on " Language and Life Security: A Case Study of Myanmar Workforce in Nakhonping Area, Muang District, Chiang Mai Province aims to study 1) the roles of language towards life security of the Myanmar workforce (Tai Yai) and Thai people in Nakhonping area, Muang district, Chiang Mai province. 2) to construct a supplementary book on Language and Security: Thai-Tai Yai Languages for Thai people and Tai Yai workforce in Nakhonping area, Muang district, Chiang Mai province. 3) to study the effectiveness of the book on life security of the workforce. The applied research and the participatory action research were used for the research methodology.

The research tools are the constructed supplementary book, the rating scale questionnaire for the opinion towards the supplementary book, the multiple-choice reading achievement test, and the rating scale questionnaire on the life security for personnel. The data collection was divided in to 3 phases: 1) the pre-data collection (studying relevant documents, researches and literatures), 2) the tool construction (the supplementary book, the test, and the questionnaires), and 3) the third phase (the experiment of the supplementary book and the data analysis which the basic statistic was used to analyse the mean and the standard deviation).

The findings are that both Thai sample group and Tai Yai sample group agree that the roles of the language towards everyday life and life security is "the highest" ($\bar{x} = 4.83$) and ($\bar{x} = 4.78$). Moreover both groups are certainly think that the language is also the most necessary towards service receiving and culture understanding ($\bar{x} = 4.63$ and $\bar{x} = 4.69$); the effectiveness of the supplementary book of the Tai Yai group is (E_1 / E_2) 87.80 / 86.67, while of the Thai people is (E_1 / E_2) 90.93 / 89.19; the opinion of the Tai Yai group towards the book is in the excellent level ($X = 4.91$), while of the Thai group is in the good level ($X = 4.43$); and the finding on the level of the life security and social for personnel is in the average level ($X = 3.25$).